

ТОФИГ МАҖМУД

Кечән ај Зәңкиладда
өлмушәм, окуу Чавар.
Лешкәр ишәләрияни,
көндләрнин кәзияшәм.
Совра Мирбәширә кет-
мишәм. Ияди нсә Ла-
чына кетмаје һазырла-
шырам. Доҗма тораат.

тәбиәт, шәһәр, ке-
залдыклар мәки мә'әнә
зәңкиләшдирир. Ин-
сан хәйрхәб дүҗула-
рын ишыгы илә Јаша-
янда өзү дә тәбиәтин
бир парчасына тәсвир-
лир.



Ишыгла...

Ушагылым нурлу-нурлу
Һәҗылларла кечиб
кетмиш;
Шәфәг долу, ишыг долу
Бу јоллары сечиб кетмиш.
Вахт олуб ки, дүнја бојда
Зүлмәт чөкүб үрәјимә.
Бирчә зәррә ишыг онда
Чатыб мәним көмәјимә.
Дүшсәм белә дәрде-
сәрә,
һәр әзаба таблашмышәм.

Өмрүм боју зәррә-зәррә
Анчаг ишыг топламышәм.
Үрәјимин лә'ли-зәри,
Үрәјимин дәвләт-вары,—
Күндүзләрнин шәфәгләри,
Кечәләрин улдузлары!..
О, өмрүмүн јәрәшыгы,
Онсуз өмрү сәјмәмышәм.
Бирчә килә о ишыгы
Азалмаға гојмәмышәм.
Итирмишәм шәһрәтимә,
Будаг кими гурумушәм.

ӘҢМӘД ЧӘМИЛИН ХАТИРӘСИНӘ

Һәмәја мөһрибанды, өзизди Әһмәд Чәмил,
Јашадыгы бир өмүр
ади бир өмүр дејил.

Ишыг ахыб кечирди үрәјиндән,
ганындан,
Чүнки көлмишди өзү улдузларын јанындан.
Көлмишди чыхсын деје бу дүнјанын сөјринә,
Валәһ олсун һәјәтын, инсанларын сөһринә,
Көлмишди ки, ахытсын

Улдузларын нуруну нәғмәсинә, шә'ринә.
Үзү әја, күнәшә
Әдәләт чархы үстә фырланан бир гәтәрде
Јол кедәрди һәмишә!
Вурғунујду шәфәгли,

сәкит, мүләјим, һәзин,
Туфаны дәринликдә
көзләнен бир дәнизин!
Булга кими сәкитчә
ахыб кечди бир өмүр,

Елә сәф ки,
сафлығы
бу күн јәнә көрүнүр.

Һәмәи ону хатырлар
кәдәрлә,
јана-јана,

Улдузларын јанындан
Көлмишди,
кетди јәнә
улдузларын јанына!

ДӘРД ДЕЈИЛ МӘНӘ...

Пулуја өјүнән надан јанында
Гәлбим даралмамыш, пәрт олмамышдыр.
Инсанәи әнләјән инсан јанында
Мәнә пул јохлуғу дәрәд олмамышдыр.

Дәвләтдә зәңкиндир торпағым-өлим,
Онун бүтүн вары мәним варымдыр,

Узаг улдузларә чатмајыр өлим,
Фәгәт онлар мәним улдузларымдыр.

Зәриф дүҗулардыр голум-һанадым,
Ејби нә, јохса да зәрим, даш-һашым,
Ләкин күнәш кими гәмиздир әдым.
Бир дә Кәпәз кими учадыр башым!

ЧОХДАН КӨРМӘСӘМ ДӘ МӘН...

Сәни чоҳдан көрмүрәм, еј Илису, көзәл
кәнд,
Илк кәңчлик чәғларындан бәнд олмушәм,
сәнә бәнд,

О вахтдан сәнә доғру
Ачылыб үрәјимдән әбәди бир әјнабәнд.
Һәр вахт үстүмдә олуб

шүә кими голларын,
Кечиб о әјнабәнддән чығырларын, јолларын.
Евдән голарыб мәни,
Алыб апарыб мәни.

Гују кими дәпдәрин дәрәләрә салдырыб,
Күнәшә, әјә јәхын
бир зирвәјә галдырыб,
Бу зирвәдән дә һүндүр бир зирвәјә
галхмышәм.

Бурдан бүтүн дүнјәјә,
каината бахмышәм.

Бу јер галыр,
јашәјыр
хәтиримдә һәмишә,
Бир өлим әјә дәјиб,
бир әлим дә күнәшә.

Гәјәләр көрмүшәм ки, зирвәдә отаг кими.
Хортумуму узадыб

даға сары таг кими.
Даш көрпү јарәдыбдыр көјүн једди
гатында,

Бурдан кечә биләрсән
Ја илдырым атында, ја булуд һанадында.
Гәјәләр көрмүшәм ки, гаралыр әхшәм кими,
Учалыр дивәр кими,

әбидә, еһрам кими!
Бурда дәрин учурум, горхулу ениш-јохуш,
Зәрафәтлә дејирлар: «Кәчә билмәз
һәтта гуш...».

Белә јәрә чатандә атлы дүшүр атындан,
Дәш-гәјә гопур гачыр әјеғиныб алтындан.
Бу јерләрдән кечмишәм тутуб әт
гујруғундан,

Кечмишәм тәбиәтин
Һеч заман кечилмәјән сөһрли горуғундан,
Зәнбил-зәнбил дәрмишәм
дәғларын моруғундан.

Буз кими су ичмишәм
дәш-гәјәнын чамында,
Чиммишәм тәбиәтин табин һәмәмында!
Парашут шәләләләр

Төкүлүб башым үстдән бир гыз телләри
кими,
Бу јерин, бу торпағын әг-әг күлләри кими.
Җәјин чырһачырында бурда гыров
көрмүшәм.

Ләләни күл кими јох,
јанан алов көрмүшәм.

Гәјәләр донуб галыб,
Гушлар да гонуб галыб

Сәнин күл-чиңәјинин көзәл
јәрәшыгындан,
Јаратмышдыр онлары күнәш өз ишыгындан.
Чоҳдан көрмәсәм дә мән, сәни еј мөһрибән
кәнд.

Бахыр сәнә һәмишә
Үрәјимдән ачылан әбәди бир әјнабәнд!